

Att.: Magne Pettersen
Miljøvernorganisasjonen Grønn Fremtid
post@grønn-fremtid.no

Deres ref.:

Vår ref.: 01127-101/1

Mandag 01. april 2019

FAGKYNDIG RAPPORT TIL KLAGE PÅ DETALJREGULERING FOR NYE HARESTAD BARNESKOLE, RANDABERG KOMMUNE - PLAN ID 2017002, FRA MILJØVERN ORGANISASJONEN GRØNN FREMTID

Iht. veiledning til stålevernforskriften §5 skal eksponering for ioniserende og ikke-ioniserende stråling reduseres selv om eksponeringen er under grenseverdier, dersom det kan gjøres uten vesentlige ulemper.

Ved nye bygg nær eksisterende høyspentanlegg eller nye anlegg nær bebyggelse, skal man velge den løsningen som gir lavest eksponering under rådende forhold. Det kreves en utredning dersom årsgjennomsnittet for magnetfelt overskrider 0,4 μ T. Netteier eller utbygger må gjennomføre evalueringer av alternative løsninger dersom årsgjennomsnittet er høyere enn 0,4 μ T.

Utredningskravet gjelder fortrinnsvis for bygg der barn har langvarig opphold. Virksomheter som eier elektriske høyspentanlegg skal kunne gi opplysninger om magnetfelt i bygninger eller i områder med langvarig opphold nær virksomhetens anlegg. Kommunene bør være oppmerksomme på magnetfeltproblematikken ved behandling av byggesøknader, byggeprosjekt og i arealplanarbeidet. Forvaltningsstrategi og utredningsnivå er nærmere beskrevet i StrålevernRapport 2005:8.

Dersom årsgjennomsnittet for magnetfeltet er under 0,4 μ T anses forskriftens krav å være oppfylt, og ytterligere utredning eller vurdering av tiltak er ikke nødvendig.

Iht. pbl § 4-3. Samfunnsikkerhet og risiko- og sårbarhetsanalyse skal det ved utarbeidelse av planer for utbygging, skal planmyndigheten påse at risiko- og sårbarhetsanalyse gjennomføres for planområdet, eller selv foreta slik analyse. Analysen skal vise alle risiko- og sårbarhetsforhold som har betydning for om arealet er egnet til utbyggingsformål, og eventuelle endringer i slike forhold som følge av planlagt utbygging. Område med fare, risiko eller sårbarhet avmerkes i planen som hensynssone, jf. §§ 11-8 og 12-6. Planmyndigheten skal i arealplaner vedta slike bestemmelser om utbyggingen i sonen, herunder forbud, som er nødvendig for å avverge skade og tap.

Iht. DIBK veilederen «utbygging i fareområder» 11-2 kommunen sine oppgaver, skal det på plannivå utredes reel fare, og eventuelt gjøre farer kjenne gjennom påtegning av faresone på plankart, med tilhørende bestemmelser. Ifg. veilederens kapittel 2.5 arealplanlegging er kravende for sikkerhet førende for arealplanlegging. En arealplan som ikke har lagt kravene til sikkerhet til grunn, vil ikke kunne gjennomføres med utbygging. Det må derfor avklares på planstadiet om utbyggingsområdet

tilfredsstillere kravene til sikkerhet, eventuelt om sikringstiltak kan bidra til å oppnå tilstrekkelig sikkerhet.

Det klages i denne sammenheng på at planen gjennom o_BU1 åpner for bygg der barn har langvarig opphold uten noen form for utredning, fastsettelse for terskelverdier for stråling, eller avstand i form av geografisk adskillelse med byggegrense eller faresone eller krav annen form for skjerming av plassering mot høyspentinstallasjon innen o_BE, eller andre tiltak som valg av trafo type som kunne sikret en adekvat risikohåndtering.

Det er forståelig om kommunen innledningsvis anser forholdene tilfredsstillende sikret da kommunen også skal være byggherre, men det er uansett viktig at kommunen forholder seg plan- og bygningsloven jf pbl §1-4. Dersom kommunen velger å ikke ta klagen til følge vil konsekvensen bli en plan og et prosjekt som er både lovstridig og i praksis forblir avhengig av enkeltpersoner for all ettertid. Dette vil åpenbart ikke være god forvaltningsskikk.

Lars Holmgren

Qbic AS

(Spørsmål rettes til oppdragsgiver)